

кара да броятъ кога играѣтъ. Тѣй сящо учительтъ може да имъ даде понятіе и за мѣрката. Това са достига ето какъ: учительтъ дава на дѣцата по една прѣчка отъ различна величина, които може да назове аршинчета, и ги кара да мѣрѣтъ съ тѣхъ дворѣтъ или классѣтъ. У одного напр. ще излѣзе 20 арш., а у другиго — 15; това различіе ще възбуди любопитството на ученицитѣ и тѣ непременно ще питѣтъ учительтъ, отъ що е произлѣзло това. Тогава учительтъ ще имъ обясни, че това е произлѣзло отъ неравенството на аршинитѣ.

Подирь нѣколко такива бесѣди, треба тѣй сящо въ видѣтъ на бесѣдата да са запознаѣтъ дѣцата съ частитѣ, отъ които сѣ съставени буквитѣ? Ето за примѣръ една такава бесѣда.

Подирь като са запознае учительтъ съ ученицитѣ си, треба тогава да ги повика да станѣтъ сичкитѣ и да направѣтъ полукругъ около черната дѣска, а той да бѣде въ срѣдѣтъ на този полукругъ. Подирь това учительтъ зема тибширьтъ въ рѣка и пита: какво е въ рѣката ми? — Тибширь. — Съ коя рѣка съмъ го уловилъ? — Съ дѣсната. Послѣ това учительтъ пише на дѣската точка и пита: какво написахъ? — Капчица. Учительтъ ще имъ обясни, че това са нарича *точка*. Подирь това учительтъ са обрѣща къмъ сичкитѣ классъ и пита: какво е това. Сичкитѣ изъ единъ гласъ отговарѣтъ: *точка*. Подирь това, учительтъ кара сѣки единъ ученикъ да му напише точка. Подирь това затрива едната точка и написва двѣ